

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
281-777-2229

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)

281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLNT)

281-827-9571

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CBSJ)

832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành

Pt. Giuse Nguyễn Phẩm

Pt. Giuse Lê Văn Rõ

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075

713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;

2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu

Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch

Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099

281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC ME LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086

281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC ME LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.

Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.

Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040

713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002

713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP

3617 Milam St. - Houston, TX 77002

713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

ĐỪNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002

www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật PHỤC SINH, Năm B, Ngày 01-04-2018

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Ga 20: 1-9/Mc 16: 1-7/Lc 24: 13-35

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Ánh sáng và bóng tối

Phụng vụ hôm nay trình bày cho ta sự tương phản giữa bóng tối và ánh sáng.

Mở đầu phần nghi thức, nhà thờ chìm vào bóng tối. Bóng tối tượng trưng cho thế lực sự dữ, sự ác. Khi Đức Giêsu chưa Phục Sinh, sự dữ, sự ác còn thống trị. Nhân loại chìm ngập trong bóng tối sự chết.

Cây nến Phục Sinh tượng trưng cho Đức Kitô Phục Sinh. Đức Kitô Phục Sinh chiếu lên nguồn sáng mới, xua tan đi bóng đêm. Đức Kitô Phục Sinh là sự sống mới đã chiến thắng sự chết.

Như cây nến muốn chiếu sáng phải tiêu hao chính mình. Đức Kitô đã phải chịu tiêu hao đi trong những đòn đau, khổ cực, tủ nhục và cả trong cái chết, mới đem lại ánh sáng sự sống cho ta.

Chúng ta là con cái Chúa, là con cái của sự sáng. Nhưng trong ta còn nhiều phần chưa thuộc về Chúa. Nhiều phần trong tâm hồn ta còn thuộc về bóng tối.

Có thứ bóng tối tội lỗi nhận chìm linh hồn ta trong những vực sâu tối đen không có đường thoát ra.

Có thứ bóng tối đam mê dục vọng gìm linh hồn ta trong cơn mê ngủ miệt mài, mất hết ý chí phấn đấu tiến lên.

Có thứ bóng tối tham lam ích kỷ làm lu mờ lương tâm, lý trí, khiến ta coi tiền bạc trọng hơn tình nghĩa. Vì tiền bạc mà dám phạm những tội ác tày trời. Vì lợi nhuận của mình mà làm thiệt hại cho người khác.

Có thứ bóng tối ghen ghét oán thù nó làm cho tâm hồn ta không lúc nào bình an, vì chìm ngập trong nỗi hận thù dai dẳng.

Có thứ bóng tối tự ái kiêu căng khiến cho linh hồn ta không tìm thấy niềm vui trong sự khiêm nhường tạ ơn.

Tất cả những bóng tối đó đang khiến linh hồn ta suy yếu, chết dần chết mòn. Tất cả những bóng tối đó ngăn chặn ánh sáng của Chúa, ngăn chặn dòng suối ơn lành của Chúa đổ vào hồn ta.

Để ánh sáng Phục Sinh của Chúa tràn vào hồn ta, ta phải quét sạch những bóng tối còn vương vẩn trong tâm hồn. Cũng như cây nến phải chịu tiêu hao mòn mỏi mới nuôi được ánh sáng soi chiếu đêm tối, ta cũng phải phấn đấu với chính bản thân mình, quên mình, chịu chết cho tội lỗi, để ta sống một đời sống mới.

Khi phấn đấu đẩy lùi bóng tối tội lỗi, ta thoát được ách ma quỷ và được sống trong ánh sáng của Chúa, trở nên con cái ánh sáng.

Lạy Đức Kitô Phục Sinh, Chúa đã chiến thắng ma quỷ, xin giúp chúng con chiến đấu với ma quỷ, để được sống một đời sống mới trong ánh sáng của Chúa.

+ĐTGM Giuse Ngô Quang Kiệt.

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CB. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Úy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiên
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Trần Duy Lang (Giáo Xứ CTTĐ) 832-465-5418

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trường Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN ĐỘNG BA ĐẠ MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đinh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Úy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston
www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoininhuu.org
713-870-8955

Tin mừng Phục Sinh

"Alleluia! Alleluia!"

Một thời ở miền Nam này người ta đã xôn xao bàn tán về chuyện một người lính. Sau một trận đánh lớn, gia đình được giấy báo anh đã chết mất xác. Thân nhân anh đón nhận tin buồn này với tâm trạng hoảng hốt, buồn sâu. Một tang lễ lớn được cử hành với mọi thủ tục. Ba tháng sau người lính đột ngột trở về. Anh chưa chết, anh chỉ thất lạc và đã được anh em dân tộc nuôi dưỡng. Nay anh trở về. Vợ con và thân nhân anh phải mừng vui đến mức nào!

Niềm vui của các môn đệ và bạn hữu Chúa Giêsu trước Tin Mừng Chúa sống lại còn lớn lao hơn nhiều.

Bao nhiêu người đi theo Chúa nghe những lời hay đẹp và mới lạ của Chúa, đặt cả tin tưởng và hy vọng vào Chúa, nhưng Chúa đã chết, chết đau khổ và nhục nhã. Mọi người được chứng kiến cái chết của Chúa, và đã an táng Chúa trong mộ được ba ngày.

Hôm nay là ngày đầu tuần. Mấy bà thân thuộc của Chúa đưa thuốc thơm ra mò xức xác Chúa, biểu lộ cảm tình với người quá cố. Các bà vừa đi vừa lo không biết ai sẽ vãn tảng đá lớn che cửa mộ ra giúp mình, nhưng khi tới nơi, các bà thấy tảng đá đã lăn ra một bên, mộ mở trống. Có một thanh niên mặc áo trắng ngồi bên phải mộ, khiến các bà hoảng sợ.

Thánh Marcô luôn chú tâm tới sự kiện. Ông diễn tả sự việc xảy ra mà không chú giải thêm gì. Ta thấy người thanh niên mặc đồ trắng, và màu trắng là màu ánh sáng, màu vinh quang. Một trang sử mới đã lật qua. Không còn mờ tối, không còn dấu ấn. Chúng ta nghĩ tới cuộc tỏ hiện của Chúa trên núi Tabo xưa. Trong sách Khải huyền, màu trắng luôn biểu tượng cho cảnh vật trên trời. Đó cũng là điều kiện tâm hồn ta phải có để được tham dự vào vinh quang Phục Sinh của Chúa. Nhưng các bà đã hoảng sợ. Nỗi kinh sợ là dấu tỏ ra mình đang đối diện Thiên Chúa, trước khung cảnh khác lạ, hoặc đôi khi một niềm vui lớn quá cũng làm người ta hoảng sợ.

Người thanh niên bảo các bà: "Các bà đi tìm Giêsu Nagiaret, người bị đóng đinh phải không? Người đã sống lại, không còn ở đây nữa. Các bà hãy đi nói cho các môn đệ hay tin này!"

Tin Mừng Chúa sống lại. Chúa đã ra khỏi mộ, mọi người phải ra đi báo Tin Mừng cho anh em. Tin Chúa sống lại cho tới nay vẫn là một mặc khải. Chúng ta còn nhớ chuyện Maria Mađala gặp Chúa Phục Sinh đã tưởng đó là bác làm vườn. Còn hai môn đệ trên đường Emmau, vừa đi vừa nói chuyện với Chúa lâu giờ mà vẫn không nhận ra Người. Muốn nhận ra Chúa cần phải có tâm hồn xứng hợp sẵn sàng đón nhận Chúa. Phải được dọn dẹp bằng chính ân sủng trước khi được tiếp xúc với Chúa.

Thái độ các bà trong chuyện đã cho ta hiểu điều đó. Chúng ta đừng nghĩ mình có thể tìm ra những sự kiện rõ ràng trong Tin Mừng của Chúa. Tin Mừng luôn là một tia sáng từ trời. Chỉ những ai thành tâm, thiện ý, sẵn sàng đón nhận với tâm tình khiêm tốn mới có thể hưởng nhờ ơn Cứu độ.

Xin Chúa ban ánh sáng đức tin cho những người đang thành tâm tìm kiếm Chúa. AMEN.
ALLELUIA!

Noel Quesson.

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076 - thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoo.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223 - Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761 - lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970 - tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402 - lnguyen999@yahoo.com

BỆNH VIỆN VÀ NGHĨA TRANG

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Giuse Nguyễn Phong
713-692-9123

MUC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VU

Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

ĐÒNG CHÚA CỨU THẾ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

ĐÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH

12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

ĐÒNG NỮ LA SAN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

ĐÒNG MẸN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

ĐÒNG CHÚA THÁNH THẦN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

TU HỘI GIA ĐÌNH

ME MARIA THẨM VIẾNG

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

Chị thì thắm vào tai anh: “Còn mấy hôm nữa là rằm tháng Giêng chắc mình phải về nhà chứ.”

Anh kéo chiếc mền mỏng lên ngang ngực, chiếc mền ngắn quá, lòi cả nửa ông chân ra ngoài. Anh nhìn chung quanh một vòng, ngượng ngùng co chân lại. “Về sao được em, phải chờ chứ, còn nọc còn tát, mấy hôm nay thẳng bé cũng thấy khá hơn một chút.”

Hai vợ chồng đang nằm ngủ ngay trước cửa Bệnh Viện Ung Thư Hà Nội, con trai họ 12 tuổi kiếm được một chỗ nằm chung một giường với một đứa trẻ khác bên trong, (sau khi anh chị đưa cho y tá trực ở đó hai lần hai cái phong bì). Dưới gầm giường thì có bố mẹ của đứa bé kia rồi, không còn chỗ cho anh chị nữa.

Họ lên đây từ trước Tết, đợi mãi mới tới phiên con được khám. Trong khi chờ thì cứ ngồi, nằm, ngay ở hành lang bệnh viện. Anh chị không phải là cặp vợ chồng duy nhất ngủ ở ngoài này. Số người chờ khám cho thân nhân hay chờ khám cho chính mình nhiều hơn số giường của bệnh viện có, nên người chờ đợi, ăn, ngủ, tràn lan ra tới hành lang.

Trời mưa lộp, nước tràn ngập cả trong phòng đợi, người ngồi, kẻ nằm trên những chiếc ghế nhựa trông thật thảm thương. Ngày khô thì chiếu trải la liệt dưới đất. Bệnh Viện mà trông như trại ty nạn.

Anh chị từ Hòa Bình mang con về Hà Nội chạy chữa, thằng bé 12 tuổi đang đi học bỗng ngã bệnh, chữa mãi Bác Sĩ tỉnh nhà không khỏi, thử máu, chụp hình mới biết là bị ung thư mạng óc.

Chị lại thì thắm: “Tết mình đã không có mặt ở nhà để cúng ông bà, thì Rằm cũng phải về cúng Phật chứ anh. Hay em ở lại với con, anh về mấy hôm đi.”

“Anh về cũng chẳng an tâm được. Mấy hôm ngủ ngoài sương thấy em đã bắt đầu ho. Thôi, Trời Phật cũng thông cảm cho mình.”

Chị im lặng một lúc, lại ngập ngừng nói: “Thôi anh cứ yên tâm về đi, còn bà nội thằng Tí ở nhà nữa, anh về đi kéo mẹ trông, em biết là mẹ mong anh về lắm.” Người chồng ngồi hần dẩy, co hai chân lên vòng tay ôm qua đầu gối, thờ dài. “Ừ, chắc anh nên về, em nói đúng, bà nội thằng Tí đang mong tin lắm. Anh đã chia tiền ra từng gói nhỏ để em tiện chi tiêu. Tiền trả cho Bệnh Viện chữa trị, tiền đưa bác sĩ thì anh để riêng, tiền đưa y tá, tiền lao công anh cũng để riêng.”

Người vợ quần lại cái chăn cho gọn, thu xếp mấy cái túi đựng cả một gia đình lưu động của mình. Chị nhìn chung quanh một vòng bao quát, trong ánh nắng sớm mai yên tĩnh mọi người chưa thức dậy hết. Họ nằm ngang, nằm dọc, hay xoay chân ngược chiều nhau. Những bàn chân gầy gò, và những cái đầu xơ xác tóc, họ đang ngủ hay đã thức rồi mà vẫn còn nằm im lo lắng bất an. Mặt trời sẽ lên, thêm một ngày chờ đợi, đến bao giờ mới tới phiên mình, hay phiên của người thân mình. Số tiền mang trong túi, cài hai ba cái kim cho chặt, liệu có đủ trả tiền chạy chữa, tiền thuốc và tiền phong bì không?

Nói đến phong bì chị bỗng nhớ, hỏi anh: “Tiền anh lo đủ rồi nhưng anh quên chưa mua phong bì cho em. Đưa thẳng tiền mặt ra ai đứng gần cũng nhìn thấy, không tiện đâu.”

Anh ngăn người ra, ừ nhĩ mấy hôm nay bận quá, cứ lo chỗ ăn chỗ ngủ cho con bên trong bệnh viện, cho hai vợ chồng ngoài hành lang, anh quên hẳn việc phải mua sẵn một lô phong bì. Anh nhìn trước nhìn sau thấy một xấp báo còn mới, ai đó vút sang chỗ anh chị nằm. Anh nhặt lên nói với chị: “Báo còn mới, em cứ lấy con dao, rọc vuông vức rồi gói tiền vào đó cũng được. Nhưng phải nhớ để riêng vào túi trong, túi ngoài, kéo nhâm của người này lại đưa cho người kia.”

Chị cười nhẹ: “Anh đừng lo, tiền thì em cẩn thận lắm.” Chị đón xấp báo còn mới trong tay anh, báo trong tay thì dĩ nhiên là chữ trước mắt, chị đọc qua một chút trước khi đi tìm dao rọc. Sau mấy phút chị ngăn người ra, để rơi tờ báo xuống lòng. Anh thấy lạ hỏi: “Tin gì vậy em?” Chị không nói, đưa tờ báo cho anh.

Báo chí trong nước cho hay, chính quyền thành phố Hà Nội hôm 1 tháng 2 công bố quy hoạch được Thủ Tướng phê duyệt về xây nghĩa trang “phục vụ nhu cầu an táng cán bộ cao cấp của đảng và nhà nước; các anh hùng, danh nhân của đất nước”. Tin cho hay, nghĩa trang Yên Trung nằm dưới chân núi Ba Vì, cách trung tâm Hà Nội 40 cây số về phía Tây, giáp Vườn Quốc Gia Ba Vì; phía Đông giáp đồi núi và đường cao tốc Hòa Lạc-Hòa Bình; phía Nam giáp đồi núi và khu dân cư. Tổng diện tích nghĩa trang là 120 hecta, gồm khu an táng 72 hecta, với 2.200 – 2.500 ngôi mộ, mỗi ngôi mộ có khuôn viên 25 – 35 mét vuông và khu đệm cây xanh cảnh quan trên 47 hecta, có sức chứa 5.000 người. Nguồn vốn dự kiến hơn 1.430 tỷ đồng (hơn \$63 triệu) sẽ lấy từ ngân sách nhà nước. Thời gian thực hiện dự án khoảng 36 tháng.

Anh đọc tiếp ở một trang khác: *Vẫn theo các báo, với tổng diện tích 120*

(Ảnh bệnh nhân nằm chờ được khám bệnh)

(Ảnh mô hình nghĩa trang cho các cán bộ cao cấp).

hectare, tương đương một phường lớn ở nội thành Hà Nội, dự án có vị trí ở huyện Thạch Thất, dưới chân núi Ba Vì, cách trung tâm Hà Nội 40km về phía tây. Thông tin từ bản quy hoạch cho thấy sẽ có 105 hộ dân phải di dời để nhường chỗ cho dự án.

Anh đọc xong nhìn sang chị, thấy chị vẫn thờ nhìn mông lung ra một nơi xa lắc xa lơ nào đó. Anh hỏi: “Sao vậy em, nhà nước xây nghĩa trang thì dính dáng gì tới mình mà em buồn quá vậy?”

Chị quay lại nhìn chồng, hai mắt mờ to: “Sao mấy ông lớn không nghĩ đến việc xây thêm mấy cái bệnh viện cho người đau ốm, xây thêm trường học cho trẻ em? Họ bỏ ra tới 1.400 tỷ đồng để lo "chôn" những người chưa chết. Rồi lại thêm 105 gia đình phải mất nhà mất cửa cho họ thêm chỗ. Anh nhìn đi, cả bao nhiêu năm nay bệnh nhân nằm màn trời chiếu đất trước cửa bệnh viện. Trẻ con nghèo không đủ cơm đã đánh ngay cả trường lớp cũng thiếu thốn. Có ông lớn nào quan tâm tới không?”

Anh nhìn vợ với cặp mắt thương hại, nói nhỏ: “Thế bây giờ em định làm gì, em cầm biên ngữ đi biểu tình đòi nhà nước xây bệnh viện, trường học thay vì xây nghĩa trang cho các ông lớn hả. Em có muốn vào tù vì tội chống phá nhà nước, trong khi con em đang bị ung thư không?”

Chị nhìn anh một lúc, không trả lời. Hai con mắt chị ánh lên một nét giận dữ, chị mở tung những cái giỏ ra tìm con dao, chị nín thở rọc tờ báo ra từng miếng nhỏ để làm những cái phong bì, chị dẫn mạnh từng nhát dao đi qua những hàng chữ: “*nghĩa trang, “phục vụ nhu cầu an táng cán bộ cao cấp của đảng và nhà nước”*; “*Nguồn vốn dự kiến hơn 1.430 tỷ đồng (hơn \$63 triệu) sẽ lấy từ ngân sách nhà nước*”; “*105 hộ dân phải di dời để nhường chỗ cho dự án.*”

Chị cắt ngang, cắt dọc tờ báo tưởng như cắt đứt được những dự án làm chị uất ức. Chị cắt được hơn mười cái phong bì, chia ra bốn túi khác nhau, cho bác sĩ, y tá và lao công. Chị biết, muốn cứu con chị thì không thể nào tránh né được cái khoản chi trả thêm này.

Chị nhìn anh đang thu xếp về nhà

với mẹ để kịp cúng Rằm. Thật ra chị biết, cúng Rằm chỉ là phụ, việc chính là anh về nhà chạy thêm tiền, số tiền anh chị đem theo được so với số tiền sẽ phải dùng tới cách xa nhau nhiều quá. Nghĩ đến những món nợ sẽ phải trả, chị thấy như có một khối đá đè lên ngực.

Hai con mắt chị vẫn còn ánh lên những tia giận dữ, cái giận dữ của một người hoàn toàn bất lực trước một việc xấu mà sức mình không làm gì được. Một khu nghĩa trang 5.000 huyệt mộ. Quan chức cao cấp Đảng ở đâu mà nhiều thế? Chắc chắn các đại gia sẽ có phần mộ ở đây. Có khi cả ca sĩ nổi tiếng có tiền cũng dọn vào. Chưa chắc các danh nhân và anh hùng từ sĩ đã có chỗ, vị phận đông gia đình họ nghèo và họ đã tắt tiếng nói (may ra có một tấm bia chung).

Chị kêu thảm trong ngực. “Bệnh Viện, Trường Học và Nghĩa Trang. Một cái cho người sống, một cái cho kẻ (chưa) chết. Cái nào cần thiết hơn.” Nước mắt chị ứa ra.

Có ai trả lời cho chị không?

TRẦN MỘNG TỬ

Ai là bạn của tôi?

Cố ai đó nói rằng: “Trời mưa rồi, mới biết ai sẽ là người đưa dù cho bạn. Gặp chuyện rồi, mới biết ai sẽ là người đối đãi với bạn thật lòng. Có những người chỉ biết thêu hoa trên gấm, chứ không biết đưa than trong những ngày đông. Lại có những người chỉ biết thêm dầu vào lửa, chứ không biết đối đãi chân thành”.

Nhiều người vẫn tự hào có đông bạn bè, nhưng người thật sự hết lòng vì mình liệu có được mấy ai?

Có một người kể rằng vì vấn đề trọng làm ăn nên anh đang cần gấp một số tiền. Anh liền gọi điện cho những bạn bè thân thiết của anh. Đều được trả lời là không thể giúp với nhiều lý do. Anh đã dựa vào độ thân thiết mà gọi 9 cuộc điện thoại kêu cứu, nhưng càng gọi về sau thì càng không có lòng tin. Cho tới cuộc gọi thứ 10 chỉ là thử vận may mà thôi, thế mà anh lại được một người bạn ít thân thiết sẵn lòng cho mượn.

Cuối cùng anh kết luận rằng: “Nếu không phải lần mượn tiền này, tôi còn tưởng rằng mình có rất nhiều bạn bè, bây giờ tôi mới hiểu thì ra tôi cô đơn đến như vậy!”

Đời người, gặp nhau là do duyên Trời, âm áp bởi tình, tan rã bởi thiếu chia sẻ với nhau, tệ hơn là bạn bè nhưng lại chơi xấu nhau. Đời thị phi là vậy. Con người chỉ nghĩ đến lợi cho bản thân. Khi chơi với ai có lợi thì thân. Ngược lại khi mỗi lợi không còn thì tình thân cũng tan biến. Có khi còn vì bản thân mà đạp đổ danh dự của nhau. . .

Chúa Giê-su dường như cũng ném trái nôi đau của chơi xấu, của bỏ rơi nơi các môn đệ. Giu-đa môn đệ được tin tưởng giao cho làm thủ quỹ thì biến thủ, thì tham lam, cho tới khi có cơ hội lại bán Thầy với giá rẻ mạt chỉ 30 đồng thôi. Các môn đệ khác thì bỏ mặc Thầy trong nguy khốn. Một mình Thầy cô đơn. Một mình Thầy trải qua cuộc thương khó. Có chăng Gioan và Phê-rô theo Thầy, nhưng chỉ lén lút đi trong đêm tối, và rồi khi đối diện với khó khăn, Phê-rô đã chối Thầy đến 3 lần.

Đúng như người ta nói: “Lúc khó khăn mới biết ai là bạn, khi hoạn nạn mới hiểu bạn là ai!”. Con người ta chỉ một lần sa cơ, mới biết ai thật lòng, ai quan tâm đến mình nhất. Điều mà thời gian lưu lại không phải là tài phú, không phải là vẻ đẹp, mà là sự chân thật dành cho nhau. Hoa nở rồi sẽ tàn, thời gian trôi đi sẽ không quay trở lại. Lâu ngày không hẳn sẽ sinh tình, nhưng nhất định sẽ thấy được lòng người chân thành hay chỉ là đái bôi.

Quang cảnh lễ lá hôm nay cũng tương phản với hình ảnh thứ sáu tuần thánh nơi dân thành Giê-ru-sa-lem. Hôm nay họ trải lá lót đường đón Chúa. Ngày mai họ ném đá đòi đánh đinh Chúa. Hôm nay họ tung hô Chúa là vua, ngày mai họ đóng đinh Ngài vào thập giá. Xem ra Chúa vẫn cô đơn trong tiếng reo hò của hàng ngàn người dân thành Giê-ru-sa-lem. Ngày lễ lá họ reo mừng vì thấy Chúa là mối lợi cho dân tộc. Ngày thứ Sáu họ kết án vì muốn lợi dụng Ngài “chết thay cho cả dân được nhờ”. Chúa vẫn cô đơn trong chính dân tộc của mình và ngay cả nơi nhóm nhỏ môn đệ thân tín của Ngài.

Hình như hôm nay Chúa vẫn cô đơn trong nhà thờ, vì người ta đến với Chúa chỉ vì thói quen, vì muốn tìm cái phao cứu mình khỏi khó khăn?

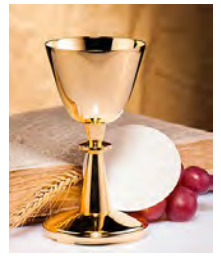
Hình như hôm nay Chúa vẫn cô đơn trong dòng đời, vì đâu mấy ai dám hy sinh cho Ngài khi phục vụ giúp đỡ người ốm đau, nghèo khó hay tật nguyền?

Hình như hôm nay Chúa vẫn cô đơn trong các mái gia đình, vì còn mấy gia đình vẫn sáng lễ chiều kinh, nhưng họ chỉ dành thời gian cho công việc và nghỉ ngơi?

Con người hôm nay tính toán với

Xem tiếp trang 6 →

Rước lễ: cuộc gặp gỡ để trở nên giống Chúa Giêsu

Sáng thứ Tư 21/03/2018, trước khi bắt đầu bài giáo lý, ĐTC đã chúc mừng mùa xuân đến hơn 20 ngàn tín hữu hiện diện trong buổi tiếp kiến chung tại quảng trường Thánh Phêrô. ĐTC cũng dùng cơ hội này để nhắc nhở các tín hữu rằng mùa xuân là mùa những cây cối mạnh khỏe, có gốc rễ chắc chắn đâm chồi nảy lộc sinh hoa. Cũng thế, cuộc sống Kitô giáo phải là một cuộc sống sinh hoa, trong việc bác ái, việc thiện khi gắn bó với gốc rễ của mình là Chúa Giêsu và cuộc sống này được vun tưới bằng việc cầu nguyện và các Bí Tích. ĐTC cầu chúc mùa xuân này là mùa xuân nở hoa, như Phục sinh; một mùa xuân nở hoa các việc lành, các nhân đức, làm điều tốt cho nhau và ĐTC nhắc các tín hữu đừng bao giờ cắt bỏ gốc rễ của cuộc sống của mình nơi Chúa Giêsu.

Tiếp tục loạt bài giáo lý về Thánh lễ, ĐTC nói về ý nghĩa của việc rước lễ. Tiên trình của Thánh lễ với các phần khác nhau được sắp xếp để đến đỉnh điểm là lãnh nhận Mình Máu Thánh Chúa Kitô, trong Bí Tích, chứ không phải chỉ lãnh nhận cách “thiên liêng” mà chúng ta có thể lãnh nhận ở nhà và nói: “Chúa Giêsu, con muốn lãnh nhận Ngài cách thiên liêng.”

ĐTC giải thích: “Chúng ta cử hành Thánh Thể để nuôi dưỡng chúng ta bằng Chúa Kitô, Đấng ban chính mình cho chúng ta trong Lời Ngài cũng như trong Bí Tích của bàn thờ, để đồng hóa chúng ta với Ngài. Chính Đức Kitô đã nói: 'Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì ở trong Ta và Ta ở trong kẻ ấy.' (Ga 6, 56) Hành động Chúa Giêsu ban Mình và Máu Ngài cho các môn đệ trong bữa Tiệc ly ngày nay vẫn tiếp diễn qua sứ vụ của linh mục và phó tế, các thừa tác viên phân phát Bánh sự sống và Chén cứu độ cho các tín hữu.”

“Trong Thánh lễ, sau khi đã bẻ Bánh được thánh hiến, là Mình Chúa Giêsu, linh mục đưa Bánh thánh lên cho các tín hữu thấy trong khi mời gọi họ tham dự vào bàn tiệc Thánh Thể. Chúng ta biết những lời vang lên trên bàn thờ: 'Phúc cho ai được mời đến dự Tiệc của

Thiên Chúa: Đây Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian.' Được cảm hứng từ một đoạn trong sách Khải Huyền – 'Phúc cho ai được mời đến dự tiệc cưới Con Chiên' (Kh 19, 9), nói là tiệc cưới, vì Chúa Giêsu là hôn phu của Giáo hội – lời mời này kêu gọi chúng ta thường nếm sự liên kết mật thiết với Chúa Kitô, suối nguồn của niềm vui và sự thánh thiện. Đây là một lời mời mang lại niềm vui và thúc đẩy việc kiếm diễm lương tâm dưới ánh sáng đức tin. Nếu từ một mặt, thật sự, chúng ta nhìn thấy khoảng cách phân tách chúng ta khỏi sự thánh thiện của Chúa Kitô, thì mặt khác chúng ta tin rằng Máu của Ngài 'được đổ ra để tha thứ tội lỗi.' Chúng ta đã được tha thứ và đã được tha thứ và sẽ được tha thứ mỗi khi chúng ta lãnh nhận Bí Tích Hòa Giải. Anh chị em đừng quên rằng Chúa Giêsu luôn tha thứ. Ngài không mệt mỏi tha thứ cho chúng ta. Chúng ta đừng mệt mỏi cầu xin ơn tha thứ. Chính thánh Ambrosio khi suy nghĩ về giá trị cứu độ của Máu Chúa Giêsu đã thốt lên: 'Tôi là người luôn phạm tội, tôi phải luôn cần đến thuốc men' (De sacramentis, 4, 28: PL 16, 446A). Trong niềm tin này, cả chúng ta cũng hướng nhìn về Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian và chúng ta cầu khẩn Ngài: 'Lạy Chúa, con chẳng đáng tham dự vào bàn tiệc của Ngài: nhưng chỉ một lời và con sẽ được cứu độ.'”

Nếu chúng ta di chuyển xếp hàng tiến đến bàn thờ để rước lễ, thực tế là chính Chúa Kitô Ngài đến gặp chúng ta để làm cho chúng ta trở nên giống như Ngài. ĐTC giải thích thêm về điểm này: “Nuôi dưỡng mình bằng Thánh Thể có nghĩa là để cho chúng ta thay đổi khi chúng ta lãnh nhận Thánh Thể. Thánh Augustinô giúp chúng ta hiểu điều này khi thánh nhân thuật lại ánh sáng mà thánh nhân nhận được khi nghe Chúa Kitô nói: 'Ta là thức ăn cho những người lớn. Hãy lớn lên và con sẽ ăn Ta. Không phải là con sẽ biến đổi Ta trong con, như thức ăn trở thành thịt của con; nhưng con sẽ được biến đổi trong Ta.' (Confessiones VII, 10, 16: PL 32, 742).”

“Mỗi khi chúng ta rước lễ, chúng ta trở nên giống Chúa Giêsu hơn, chúng ta biến đổi hơn trong Chúa Giêsu. Như bánh và rượu được biến đổi thành Mình và Máu Chúa, cũng thế những ai lãnh nhận Mình và Máu Chúa với đức tin được biến đổi trong Thánh Thể sự sống. Khi vị linh mục trao Mình Thánh Chúa cho anh chị em và nói: 'Mình Thánh Chúa Kitô', anh chị em trả lời: 'Amen', cụ thể là anh chị em nhận ra ơn phúc và dẫn thân để trở thành Mình Chúa Kitô.

Trong khi chúng ta liên kết với Chúa Kitô, tách chúng ta ra khỏi sự ích kỷ của chúng ta, Thánh thể mở rộng tâm hồn chúng ta ra và liên kết chúng ta với tất cả những người là một trong Chúa. Đây là sự mẫu nhiệm của Thánh Thể: chúng ta trở nên chính điều mà chúng ta nhận lãnh.”

“Giáo Hội rất mong muốn rằng cả các tín hữu cũng được rước Mình Thánh Chúa được thánh hiến trong cùng một Thánh Lễ; và dấu hiệu của bữa tiệc Thánh Thể được thể hiện bằng tình trạng sung mãn hơn nếu việc Rước Lễ được thực hiện dưới hai hình Bánh và Rượu, dù học thuyết Công Giáo dạy rằng khi rước lễ dưới một hình Bánh hoặc Rượu tín hữu cũng nhận được toàn thể Chúa Kitô (cfr Ordinamento Generale del Messale Romano, 85; 281-282). Theo thực hành của Giáo Hội, tín hữu xếp hàng lên rước lễ và tín hữu đứng hoặc quỳ với lòng thành kính, tùy theo Hội Đồng Giám Mục quy định, nhận Thánh Thể bằng miệng, hoặc nơi nào cho phép, nhận trên bàn tay, tùy theo mình muốn. (cfr OGMR, 160-161). Sau khi rước lễ, cầu nguyện trong thinh lặng, hoặc đọc một Thánh Vịnh hay một Thánh Thi ngợi khen, giúp chúng ta giữ trong lòng mình Món Quà đã nhận lãnh (cfr OGMR, 88).”

“Phụng vụ Thánh Thể được kết thúc với lời nguyện hiệp lễ, sau rước lễ. Trong lời nguyện này, linh mục thay mặt tất cả, dâng lên Chúa để cảm ơn Ngài đã cho chúng ta được tham dự bàn tiệc của Ngài và xin rằng Thánh thể mà chúng ta lãnh nhận biến đổi cuộc sống chúng ta. Lời cầu nguyện ngày nay có ý nghĩa, trong đó chúng ta xin Chúa rằng “sự tham dự vào bí tích của Ngài trở thành thuốc cứu độ cho chúng ta, chữa lành chúng ta khỏi sự dữ và cũng có chúng ta trong tình bạn với Ngài.” (Messale Romano, Mercoledì della V settimana di Quaresima).”

Vào cuối buổi tiếp kiến. ĐTC chào các nhóm tín hữu thuộc các ngôn ngữ với lời nhắc nhở họ siêng năng lãnh nhận Bí tích Thánh Thể, làm cho mẫu nhiệm Tinh yêu của Bí tích hiện thực hóa trong cuộc sống hàng ngày của họ qua các việc lành bác ái. ĐTC cũng nhắc các tín hữu đừng mệt mỏi xin ơn Chúa tha thứ trong bí tích hòa giải và trong đầu khố hãy liên kết hơn với thập giá Chúa Kitô, bằng cách phân đầu trong tha thứ và giúp đỡ lẫn nhau.

.....

Hồng Thủy

Tĩnh tâm giáo triều, bài 8:

Lòng thương xót là Tin mừng cần được khám phá.

Một trong những nguy hiểm trong hành trình nội tâm coi mình là tâm điểm, “trong đó cái tôi là khởi đầu và kết thúc của mọi thứ.” Cha José Tolentino Mendonça, giảng thuyết viên của tuần tĩnh tâm của Đức Thánh Cha Phanxicô và giáo triều Roma, đã tập trung bài suy niệm thứ 8 trên dụ ngôn đứa con hoang đàng - một câu chuyện phản ánh thực tại của các gia đình, trong đó mối liên hệ giữa anh em bị suy mòn bởi những thứ tình cảm như ghen tị; trong khi đó, người cha là hình ảnh của lòng thương xót. Hình ảnh của gia đình trong dụ ngôn cũng giống như các gia đình của chúng ta. Chúng ta nhận thấy ý nghĩa tinh tế của mối liên hệ con cái, của câu chuyện tình tế và mong manh của tình cảm mà chúng ta tạo nên với nhau.

Khát vọng trôi dạt (không theo đường tốt).

Trong chúng ta, thực sự không chỉ có những điều tốt đẹp, hài hòa và được giải đáp. Trong chúng ta có cảm giác ngột ngạt, nhiều điều cần được làm rõ, các bệnh lý, vô số sợi dây cần kết nối. Có những vùng đau khổ, những khu vực cần được hòa giải, các ký ức và những ngát quãng để cho Thiên Chúa chữa lành chúng.”

Thời đại chúng ta bị thống trị bởi “khao khát trôi dạt”, nó thúc đẩy “trong chúng ta, những đứa con hoang đàng”, ý muốn dễ dàng, không đàng hoàng, chủ nghĩa khoái lạc. Và tất cả điều này phát triển thành “vòng xoáy lừa đảo” bị điều khiển bởi một “xã hội tiêu thụ” hứa hẹn thỏa mãn mọi người và mọi thứ bằng cách đồng hóa “hạnh phúc với sự thỏa mãn.” Như thế chúng ta rất “thỏa mãn, đầy đủ, hài lòng, thuần hóa.” Nhưng sự thỏa mãn do việc tiêu thụ mang lại thì chỉ là “nhà tù của các khao khát.”

Kỳ vọng bệnh hoạn (không tốt lành).

Thêm vào nhu cầu tự do của đứa con thứ, bị thúc đẩy bởi “những bước sai lầm” và “những tưởng tượng về sự toàn năng”, là những “kỳ vọng bệnh hoạn” của người con cả:

“Điều tương tự rất dễ xâm nhập vào chúng ta: khó khăn trong việc sống tình huynh đệ, đòi hỏi ảnh hưởng quyết định của người cha, sự từ chối vui mừng với điều tốt của người khác... Tất cả điều này tạo ra trong anh ta một sự oán giận ngấm ngấm và không có khả năng nắm bắt luận lý của lòng thương xót”.

Nguy hiểm của sự ghen tị

Thêm vào những bước sai lầm của đứa con thứ, xuất phát từ khao khát tự do của tuổi trẻ sinh động, là một nguy hiểm khác làm cho người con cả mệt mỏi kiệt quệ. Đó là sự ghen tị. Điều này cũng là một bệnh lý của sự khao khát. Đó là tình trạng thiếu tình yêu, một đòi hỏi vô lý và không hạnh phúc. Con trai cả, người không thể giải quyết được mối quan hệ với em trai, vẫn bị giằng xé bởi “sự háo chiến, những rào cản và bạo hành.” Tuy nhiên, ngược lại với sự ghen tị, là lòng biết ơn, nó “xây dựng và tái khám phá thế giới.”

Lòng thương xót là một Tin Mừng cần khám phá.

Bên cạnh hình ảnh các đứa con, mà cách thể của họ phản ánh hình ảnh của chúng ta, nổi lên hình ảnh người cha:

“Hình ảnh của lòng thương xót là người cha này. Ông có hai đứa con và ông hiểu rằng cần phải cư xử với mỗi đứa theo cách khác nhau, dành cho mỗi đứa một sự quan tâm duy nhất.”

Lòng thương xót, “không phải là dành cho người khác điều họ đáng được hưởng.” Lòng thương xót là cảm thông, là lòng tốt và tha thứ. Nó là “cho nhiều hơn, cho quá mức, đi xa hơn.” Đó là một “tình yêu vượt mức”, nó chữa lành vết thương. Lòng thương xót là một trong những thuộc tính của

Thiên Chúa. Vì vậy, tin tưởng vào Thiên Chúa là tin vào lòng thương xót. Lòng thương xót là Tin Mừng cần được khám phá. (Vatican News 22/02/2018)

Hồng Thủy

Cộng đoàn Holy Rosary

Kính Mời

Tham dự Spring Festival

Cộng đoàn Holy Rosary kính mời toàn thể Quý vị tham dự và ủng hộ Spring Festival vào ngày:

Chúa Nhật, 8 tháng 4, 2018

từ 9:00 giờ sáng đến 6:00 giờ chiều.

tại 3617 Milam St. Houston, TX 77002.

Năm nay những đầu bếp đại tài và cựu chủ nhân của Cajun Corner Restaurant khi xưa sẽ cống hiến đến quý vị những món ăn đặc sắc và crawfish thật đậm đà.

Buổi tổ chức này nhằm gây quỹ cho Cộng Đoàn có phương tiện tổ chức

Rước Kiệu Cung Nghinh Đức Mẹ Maria Lần thứ 38

Vào Ngày Chúa Nhật, 13 tháng 5, 2018 lúc 6:30 chiều.

Thay mặt cho Ban Tổ Chức chúng tôi xin kính mời Quý vị cùng tham dự. Nguyên xin Thiên Chúa qua lời cầu bầu của Đức Mẹ Maria luôn ban nhiều hồng ân đến cho quý vị.

Trân trọng kính mời

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, O.P.
Quản nhiệm Cộng Đoàn Holy Rosary
713-518-2319

Tiếp theo tr. 4: Ai là bạn của tôi?

Chúa nên họ cũng tính toán với nhau. Có bao nhiêu người sống với nhau lấy tình nghĩa làm đầu? Liệu rằng ở giữa hàng ngàn, hàng vạn người kia có mấy ai là tri kỷ, mấy ai là người thật lòng đáng cho ta tin tưởng? Có tiền là có tất cả nhưng có mấy ai đem tiền để mua lấy tình thân? Tình người dường như không được mua và càng không thể cho không!

Xin Chúa giúp chúng ta biết đi vào tuần thương khó trong sự hy sinh hãm mình để đồng cảm với Chúa Giê-su. Xin cho chúng ta cũng đừng bao giờ lấy lợi nhuận để mà cần đo đong đếm tình yêu. Vì tình yêu luôn phải cho không, biểu không mới là tình yêu đích thực. Ước gì chúng ta luôn là người môn đệ trung tín với Chúa đầu phải bước đi trong khó giá vẫn trung kiên. Amen

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

Tạ ơn Chúa, vì biết kính sợ Chúa

Thế nào là kính sợ Chúa? Tôi xin Đức Mẹ dạy tôi. Bằng nhiều cách, với nhiều lần, Đức Mẹ cho tôi hiểu: Biết kính sợ Chúa là một ơn Chúa ban.

1. Dịp cuối năm và dịp đầu năm, tôi thường tập trung tâm hồn tôi vào việc tạ ơn Chúa.

Tôi tạ ơn Chúa vì biết bao ơn Chúa đã ban cho tôi trong thời gian qua và ngay chính lúc này.

Một trong những ơn cao quý, mà tôi nhận ra, để tạ ơn Chúa cách riêng, đó là *ơn biết kính sợ Chúa*. Biết kính sợ Chúa, nên được Chúa xót thương. Như lời Đức Mẹ Maria đã ca ngợi Chúa xưa: **“Chúa hằng thương xót những ai kính sợ Người”** (Lc 1, 50).

2. Thế nào là kính sợ Chúa? Tôi xin Đức Mẹ dạy tôi. Bằng nhiều cách, với nhiều lần, Đức Mẹ cho tôi hiểu: Biết kính sợ Chúa là một ơn Chúa ban. Với ơn đó, tôi nhận ra mấy điều lạ lùng Chúa làm cho tôi.

3. **Điều lạ lùng thứ nhất là tội xác tín mình tội lỗi, hèn mọn, yếu đuối, mọi sự tốt lành tôi được là do lòng thương xót Chúa mà thôi.**

Xác tín mình tội lỗi, hèn mọn, yếu đuối chỉ là khởi đầu. Từ khởi đầu chân thành đó, tôi thường nài xin Chúa cứu tôi.

Tôi nói với Chúa những lời thống thiết như:

“Xin rửa con sạch mọi lỗi lầm.

Của lễ con dâng là tâm hồn tan nát khiêm cung.

Xin tạo cho con một trái tim trong sạch” (Tv 51 (50)).

Với những lời thống thiết như thế, tôi đến với Chúa. Tôi được gặp Chúa.

4. Khi gặp được Chúa, tôi mới thấy rõ mọi sự tốt lành tôi có hôm nay đều do ơn Chúa xót thương tôi.

Từ nhận thức đó, tôi mới thấy mình *phải tỉnh thức với những gì hay nâng mình lên*. Nâng mình lên có khi một cách lộ liễu, có khi một cách ngây thơ, có khi một cách đạo đức giả hình.

Xin thú thực là cho dù tỉnh thức đến mấy, tôi vẫn thấy sự nâng mình lên cách này cách nọ vẫn là điều có thể xảy ra cho tôi, nếu Chúa không ra tay can thiệp. Tôi tạ ơn Chúa, vì Chúa đã can thiệp.

5. **Điều lạ lùng thứ hai là Chúa cho tôi cảm nhận được rõ ràng điều Đức Mẹ đã nói xưa:**

“Chúa biểu dương sức mạnh

Đẹp tan phường lòng trí kiêu căng” (Lc 1, 51).

Phường lòng trí kiêu căng có thể là những người xa gần, và cũng có thể là chính tôi.

Khi tôi bị Chúa đẹp lòng trí kiêu căng trong tôi, tôi cảm thấy rất đau. Nhưng Chúa cho tôi nhận ra đau đớn đó là thuốc chữa trị. Biết chấp nhận đau đớn cũng là một ơn Chúa. Bởi vì đau đớn bất cứ do đâu, đều vẫn là điều ai cũng muốn tránh.

6. Từ kinh nghiệm bản thân đó, tôi sẽ biết cầu nguyện cho những người bị đau đớn, khi Chúa dùng đau đớn, để chữa lòng trí kiêu căng của họ.

7. Biết đón nhận đón đau, biết cộng tác với Chúa trong đau đớn, đều là những việc không dễ dàng, cho dù trong lý thuyết chủ chương của chúng ta là dễ dàng. Phải khiêm tốn nhận sự thực đó, để được là kẻ kính sợ Chúa.

8. **Điều lạ lùng thứ ba là tôi nhận ra đừng bao giờ muốn là quyền lực, nhưng hãy luôn là kẻ phục vụ khiêm nhường, kéo Chúa sẽ đảo ngược lại.**

Tôi vẫn sợ mình là một quyền lực. Tôi rất ái ngại, khi thấy xuất hiện trong Hội Thánh đó đây những cá nhân hoặc những nhóm coi mình là đạo đức, nhưng lại rất quyền lực do kiêu căng.

Nếu để tự do phát triển, những quyền lực kiêu căng đó sẽ là một mối họa gây hại cho cộng đoàn. Tình thần quyền lực sẽ lây lan, khiến **“Chúa ra tay hạ bệ những ai quyền thế. Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường”** (Lc 1, 52-53).

9. Kinh nghiệm cho tôi thấy đúng là như vậy. Khi *Chúa ra tay hạ bệ những ai quyền thế*, thì không tránh được những sợ hãi. Và khi *Chúa nâng cao mọi kẻ khiêm nhường*, thì khó tránh khỏi những ghen tuông.

Cho dù vậy, thì việc Chúa làm vẫn là như vậy. Từ đó tôi thấy *Nước Chúa được phát triển không nhờ những người quyền lực kiêu căng, nhưng qua những người là dụng cụ khiêm nhường phục vụ*.

10. Tôi rất mừng là hiện nay, các lễ phong chức hầu như không còn thói quen đề cao chức thánh như một thứ quyền lực, mà nhấn mạnh đến tinh thần phục vụ khiêm nhường.

Nếu không, rồi sẽ thấy ứng nghiệm lời Đức Mẹ đã nói **“Chúa hạ bệ những ai quyền thế. Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường”**.

Nhận ra điều đó, là dấu chỉ người biết kính sợ Thiên Chúa.

11. **Điều lạ lùng thứ bốn là Chúa cho tôi biết nói kết niềm tin của tôi vào niềm tin của tổ phụ Abraham, của Đức Mẹ và của mọi người thánh trong lịch sử cứu độ.**

Trong kinh ngợi khen, Đức Mẹ nói: **“Chúa nhớ lại lòng thương xót dành cho tổ phụ Abraham và cho con cháu đến muôn đời”** (Lc 1, 55).

Khi tôi nói kết niềm tin của tôi vào niềm tin của tổ phụ Abraham và của Đức Mẹ, thì tôi từ bỏ mọi sự, để chỉ vâng phục thánh ý Chúa mà thôi.

12. Ở đây, khi đề cập đến vấn đề *thực thi thánh ý Chúa*, tôi sức nhớ tới Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Tôi được phúc gần Ngài nhiều lần và tại nhiều nơi. Lần nào, chỗ nào, tôi cũng thấy thánh nhân trong thái độ cầu nguyện. Ngài lắng nghe ý Chúa, Ngài kết hợp với ý Chúa, Ngài thực thi ý Chúa. Trong mọi sự, Ngài đều sống tinh thần *xin vâng* của Đức Mẹ. Trong mọi thử thách, Ngài đều sống trọn vẹn lời Chúa Giêsu xưa tại vườn Cây Dầu: **“Lạy Cha, xin đừng theo ý con, nhưng theo ý Cha mà thôi”**.

Gương sáng của thánh nhân đã ảnh hưởng mạnh đến tôi. Tôi tin Ngài đang cầu nguyện cho tôi.

13. Một lần nữa. Tôi xin nhắc lại niềm tin của tôi là **“lòng thương xót Chúa chỉ dành cho những ai kính sợ Chúa”**. Thế có nghĩa là chúng ta phải chú trọng đến tinh thần kính sợ Chúa, để được Chúa xót thương.

14. Hiện nay, xem ra rất nhiều người không biết và cũng không muốn kính sợ Chúa, nên cũng không biết tìm đến lòng xót thương của Chúa.

Nếu hiện tình đang xảy ra đúng như vậy, thì chúng ta là những môn đệ tin theo Chúa Giêsu, *phải ưu tiên lo đổi mới chính bản thân mình được nên kẻ kính sợ Chúa*, để tìm nơi Chúa lòng xót thương cứu độ.

Phải bắt đầu từ chính bản thân mình. Đó là nguyện chúc chân thành tha thiết xin gửi đến mọi người gần xa, và tất nhiên cho chính kẻ hèn mọn này.

+Gm. GB. Bùi Tuần

4/ TỘI LỖI DẪN TỚI SỰ CHẾT.

Có những tội dẫn đến cái chết: “Nếu ai biết anh em mình phạm thứ tội không đưa đến cái chết, thì hãy cầu xin, và Thiên Chúa sẽ ban sự sống cho người anh em ấy; đó là nói về những ai phạm thứ tội không đưa đến cái chết, tôi không bảo phải cầu xin cho thứ tội ấy” (1 Ga 5: 16). Tội dẫn đến cái chết và tách linh hồn chúng ta khỏi sự sống vĩnh hằng thuần khiết ở nơi Thiên Chúa Ba Ngôi. Sự ăn năn và sự tha thứ bảo toàn tâm hồn chúng ta ở trong tình yêu đối với Thiên Chúa và tha nhân. Sự tha tội truyền ân sủng vào tâm hồn chúng ta và “phê chuẩn” sự sám hối của chúng ta.

5/ TỘI LỖI GÂY KHÓ CHỊU.

Ma quỷ thường dè nặng chúng ta bằng tội lỗi. Tội lỗi có thể là điều tốt nếu chúng ta chuyển tội lỗi thành lòng sám hối. Dĩ nhiên ma quỷ ghét điều này, nhưng Thiên Chúa và các thiên thần lại yêu thích điều đó. Do đó, hãy thoát ra khỏi tội lỗi và nghe linh mục nói: “Tôi tha tội cho bạn nhân danh Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần”.

6/ XUNG TỘI KẾT HỢP BẠN TRON VỚI GIÁO HỘI.

Khi bạn xung tội, bạn nhận biết mình đã phạm tội chống lại Thiên Chúa, đồng thời chống lại những người khác, bạn đã làm suy yếu sự làm chứng của mỗi Kitô hữu. Vô tình bạn nói với những người không có niềm tin Kitô rằng: “Tất cả Kitô hữu đều giả nhân giả nghĩa” (All Christians are hypocrites). Khi bạn đi xung tội, bạn nhận biết mình đã làm đau lòng các Kitô hữu bằng chính tội lỗi của mình. “Nếu một bộ phận nào đau, thì mọi bộ phận cùng đau. Nếu một bộ phận nào được về vạng, thì mọi bộ phận cũng vui chung” (1 Cr 12: 26). Linh mục đại diện Thiên Chúa và Giáo Hội nhờ Bí Tích Truyền Chức, linh mục nhận lời thú tội của bạn và bảo đảm ơn tha tội của Thiên Chúa và toàn thể Giáo Hội.

7/ RƯỚC LỄ LÀM BẠN MẠNH MẼ HƠN.

Khi bạn rước lễ, bạn lãnh nhận Mình Máu Chúa Kitô thật, Ngài là Đấng Cứu Độ. Khi bạn xung tội và rước lễ, bạn được kết hợp với Chúa Kitô qua Bí Tích Thánh Thể. Cũng vậy, nếu bạn sống trong tội, bạn sẽ KHÔNG BAO GIỜ được lãnh nhận Thánh Thể vì bạn sẽ phỉ báng Chúa Kitô và đáng nguyên rủa đời đời! Do đó, xung tội là chữa lành linh hồn và làm sâu lòng yêu mến Chúa Kitô trong Bí Tích Thánh Thể.

TRÂM THIÊN THU

(chuyển ngữ từ Canterbury Tales)

LỖI LÀM

LỖI LÀM

Phương thuốc chữa khỏi mọi bệnh tật, lỗi lầm, nỗi bận tâm, ưu phiền và tội lỗi của con người, tất cả đều nằm ở một từ yêu”. Đó là sức mạnh tuyệt vời để sản sinh và tái tạo sự sống.

- Lydia Maria Child

Tôi gặp gia đình của Jane White khi tôi bước vào năm đầu tiên của đời sinh viên. Tôi và cô ấy học chung một lớp. Lần đầu tiên tôi đến nhà Jane, tôi cảm thấy không khí ấm áp như ở nhà mình, dù gia đình họ hoàn toàn chẳng có chút gì giống gia đình tôi.

Trong gia đình tôi, khi có bất cứ chuyện gì không hay xảy ra, điều đầu tiên và quan trọng nhất cần làm là tìm ra người nào phạm lỗi.

- Đứa nào bày ra như thế này? - Mẹ tôi sẽ hỏi ngay như vậy khi thấy nhà bếp bê bộn ngổn ngang.

- Cái này chắc là tại Catherine hết đây! - Cha tôi sẽ khẳng định như vậy khi chiếc xe hơi bị hư hay máy rửa chén ngừng chạy.

Ngay từ hồi còn nhỏ, mấy anh chị em tôi đã quen với việc mạch tội của nhau. Chúng tôi đã dành hẳn một chỗ cho việc đổ lỗi: tại bạn à.

Nhưng gia đình họ White này thì không như vậy. Họ chẳng quan tâm đến việc ai đã phạm sai lầm gì. Họ lướt qua những lỗi lầm của nhau và tiếp tục vui vẻ sống. Về đẹp đáng quý ấy đã thấm sâu trong tôi vào cái mùa hè mà Jane chia tay cuộc sống.

Gia đình White có sáu người con: ba trai và ba gái. Một người con trai đã chết từ bé, có lẽ chính vì thế mà năm anh em còn lại rất gần gũi nhau.

Đó là một ngày tháng bảy, mấy chị em gái của Jane và tôi quyết định lái xe lên New York chơi. Từ Florida, nơi họ ở, đến New York khá xa. Lúc ấy, Amy, con gái út trong nhà, mới tròn 16. Cô bé mới lấy được bằng lái nên rất hãnh diện và hào hứng khi được lái xe trên đường đi. Amy vui vẻ khoe tấm bằng của mình với mọi người nó gặp.

Ban đầu, chị Sarah và Jane thay nhau xem chừng Amy lái, nhưng đến những quãng đường vắng vẻ, họ đã để Amy tự lái một mình. Chúng tôi dừng

Xem tiếp trang 11 →

Bày lý do để xưng tội

ĐGH Gioan-Phaolô II xưng tội hằng ngày, ngài nói: “Theo ơn gọi mà con người nhận từ Thiên Chúa, tìm sự thánh thiện sẽ là ảo tưởng nếu không thường xuyên tham dự Bí Tích Hòa Giải. Những người thường xuyên xưng tội với ước muốn tiến bộ sẽ thấy những bước dài trong đời sống tâm linh”.

Đây là 7 lý do để thường xuyên xưng tội trong Mùa Chay Thánh (hằng tuần hoặc hai tuần một lần):

1/ ON THA TỘI LÀ TẶNG PHÂM.

Đức Kitô đã trao bạn cho chúng ta Bí Tích Hòa Giải và muốn chúng ta tận hưởng hồng ân qua Bí Tích này. Ngài nói với các linh mục tiên khởi, các Tông đồ: “Hãy nhận lấy Chúa Thánh Thần. Các con tha tội cho ai thì người ấy được tha” (Ga 20: 22). Chúa Kitô trao cho chúng ta Bí Tích của Ân Sủng và Lòng Tha Thứ vì Ngài yêu thương tất cả chúng ta. Đó là Tặng phâm của Lòng Thương Xót chứ không chỉ là nhiệm vụ.

2/ CHÚNG TA ĐỀU LÀ TỘI NHÂN.

Chúng ta đều là tội nhân, cần phải xét mình và sám hối để lãnh nhận ơn tha thứ. “Nếu chúng ta nói là chúng ta không có tội, chúng ta tự lừa dối mình, và sự thật không ở trong chúng ta” (1 Ga 1: 8). Chúng ta thường không chân thật với lòng mình và không dùng “thầy thuốc tâm hồn” để giúp chẩn đoán chúng ta về phương diện tâm linh. Nếu bạn đau ở tay hoặc ở lưng, bạn phải đi bác sĩ. Nếu bạn bị đau ở linh hồn qua việc phạm tội, sao bạn không đi chữa bệnh tâm linh – đi xưng tội?

3/ XUNG TỘI LÀ NHẬN HỒNG AN.

Không nên sợ xưng tội. Xưng tội là bình an. Chúng ta vui mừng lãnh nhận Bí Tích Rửa Tội, Bí Tích Hôn Phối, và Bí Tích Truyền Chức. Tại sao chúng ta không dùng phương kế xưng tội là cuộc chiến đấu vĩ đại nhất của người tin vào Đức Kitô? Tại sao chúng ta không vui mừng khi được Chúa Kitô tha thứ qua vị linh mục đại diện cho Thiên Chúa và Giáo Hội?

Suy tư MVGĐ năm 2018 (bài 3): Khi hôn nhân thất bại.

Hầu hết các đôi vợ chồng mới cưới đều tin tưởng hôn nhân của họ sẽ kéo dài mãi mãi, nhưng thực tế vẫn có nhiều đôi tan vỡ sau khi kết hôn sớm hay muộn ít nhiều. Hôn nhân của họ như thế có nghĩa là thất bại. Điều đó có nghĩa không gì khác hơn là vợ chồng không thực hiện được mục đích yêu thương nhau cho đến chết. Đó là bằng chứng của một cuộc hôn nhân không hạnh phúc. Nó cho thấy có điều gì không ổn đã xảy ra trong quan hệ vợ chồng. Một trong hai người hoặc cả hai đã không thể trao chuyển tình yêu thương mà họ đã từng hứa trước mặt Chúa và trước mặt nhau.

Hiện tượng li hôn ngày nay nhiều đến nỗi đã tạo một phản âm bất an trên các cặp đính hôn, ảnh hưởng đến quyết định lập gia đình của họ. Ngày nay, ở nhiều nước xuất hiện ngày càng nhiều hiện tượng nam-nữ sống chung nhưng không là vợ chồng, các cặp đồng tính, nam-nữ, dân thân sống chung như vợ chồng mà không kết hôn dân sự hay tôn giáo (gọi là sống thử). Các hình thức kết hợp này tồn tại như một tùy chọn bên cạnh sự kết hôn truyền thống. Mặc dù có nhiều lí do khác nhau cho việc chọn lựa dân thân sống chung như thế, nhưng có một điều chắc chắn, đó là với chọn lựa đó người ta sẽ dễ dàng từ bỏ mối quan hệ hơn một khi mọi sự trở nên bất ổn giữa hai người. Dầu thế, đối với người Kitô hữu chân tín mọi kiểu sống chung không hôn phối như thế đều không là và không thể là một hôn nhân theo nghĩa giao ước đầy đủ. Đàng sau cuộc sống chung đó, dù kiểu nào, cũng luôn ẩn tàng một tiền đề, là có thể có một ngày hai người phân li đôi ngã. Người nam cũng như người nữ có xu hướng ngại ngần dang hiến trọn vẹn tất cả cho nhau vì e ngại có thể có một ngày, xa hay gần, họ chia tay. Hôn nhân theo Kitô giáo thì không như thế. Nếu đó không phải là một cuộc phối hợp thiêng liêng có ý hướng mãi mãi trọn

đời thì không phải là hôn nhân. Nếu kết ước không có tính bất khả phân li, thì hôn phối không được công nhận là Bí Tích của Đức Giêsu Kitô. Vợ chồng mà không thể sống chung với nhau, yêu thương nhau cho đến tận đời thì hôn nhân ấy thất bại.

Khi nào hôn nhân thất bại?

Hôn nhân bắt đầu thất bại không chỉ khi hai người phối ngẫu quyết định chấm dứt quan hệ hôn nhân, mà trước đó đã có dấu hiệu sa sút và suy sụp. Có thể có nhiều vấn đề khác nhau, như thiếu chung thủy, những “sự việc” trước khi kết hôn chưa được giải quyết, cha mẹ hay người thân thuộc của “bên kia” xâm nhập sâu vào sự riêng tư của vợ chồng, bạo hành thể lí, vợ chồng không hợp nhau, không có khả năng chu cấp cho cuộc sống gia đình và vân vân, dẫn đến hôn nhân thất bại. Có thể vì quá mê mải và lo lắng về tài chánh, việc làm, sức khỏe, con cái, vợ chồng thành ra bận rộn, rồi căng thẳng. Họ tưởng nghĩ mình đang lo cho gia đình nên mải nhiều sự đến nỗi phương hại đến mối quan hệ hôn nhân, hạnh phúc gia đình. Họ không ý thức từng ngày mình đã đang dần đánh mất niềm say mê nhau như những năm tháng đầu lưu luyến ấy.

Những vấn đề ấy trước kia được xem nhẹ nay họ nhận ra đó là những dị biệt nghiêm trọng. Người này, hoặc cả hai, đã không còn bộc lộ tình cảm yêu quý đối với người kia như trước đây vẫn thường làm trong khi trao đổi tranh luận. Nhiều trường hợp trong đó vợ chồng chỉ còn vẫn tiếp tục sống chung nhưng quan hệ đã lạnh nhạt, chỉ biết giữ nghĩa vụ với nhau mà thôi.

Hôn nhân thất bại có thể được nhận thấy trước, khi tình cảm bắt đầu tắt dần do cách cư xử của người bạn đời thiếu yêu thương, thiếu ân cần, khi chồng hay vợ xem ra bận tâm nhiều đến niềm vui thú riêng mà không quan tâm đến hạnh phúc chung. Những dấu hiệu cho thấy một người chồng và vợ anh không yêu thương nhau khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi đau yếu cũng như lúc mạnh khỏe.

Tại sao họ lại như vậy ?

Trong khi sống chung vợ chồng bắt đầu nhận ra những thói quen của nhau trái ý, gây bực bội. Dần dà khi họ không còn có thể dung thứ cho nhau nữa lại sinh ra cãi cọ, trách cứ, chỉ trích nhau. Có khi căng thẳng đến nỗi không còn giữ được bình tĩnh. Họ bộc lộ thiếu sự yêu thương quan tâm lẫn nhau. Người này xem thường công việc của người kia. Rồi ghen tuông, si nhục, làm tổn thương nhau. Thường xuyên xung đột, mâu thuẫn, tranh chấp vợ chồng, khiến họ cảm thấy không hạnh phúc. Nếu như họ đủ chín chắn có thể nhận ra được làm

lỗi của mình, vợ chồng có thể nói chuyện và thỏa thuận với nhau một giải pháp tương đối cho vấn đề. Đôi bạn có thể xây dựng mối quan hệ hôn nhân gia đình tốt hơn dần theo năm tháng nếu biết giải quyết các vấn đề xung khắc trong yêu thương.

Tại sao họ không thể?

Hạnh phúc hay không là do thái độ hành vi của ta. Không phải những gì xảy đến trong cuộc sống làm ta hạnh phúc hay bất hạnh, nhưng là chính cách mà ta đón nhận và ứng xử trước những vấn đề đang xảy ra.

Anh D. và chị P. lấy nhau được gần bốn năm. Họ đã có 2 đứa con nay chị lại mang thai. Anh D. nói với X. một người bạn của anh rằng anh rất không may mắn vì có một đứa con nữa là thêm một miệng ăn. X. nhắc anh rằng có một đứa con là phúc lành bởi Thiên Chúa anh chị nên vui mừng hân hoan ca ngợi Chúa. Nhưng anh D. trả lời là anh không còn có thể để dành tiết kiệm để sắm xe và nhà cửa nữa rồi.

Dĩ nhiên, hạnh phúc hay không hạnh phúc còn do hoàn cảnh khách quan nữa. Tuy nhiên, thái độ của ta trước hoàn cảnh đó rất quan trọng. Ta có thể chọn hoặc để cho mình bất hạnh với hoàn cảnh ấy đến mức tự hủy diệt chính mình, gia đình mình trong trình tự cuộc sống, hoặc chỉ buồn phiền một thời gian ngắn thôi rồi lại bước đi tiếp. Cái ta thấy và cách ta nhìn nó thường xen lẫn, kết hợp với nhau.

Vợ chồng không biết gì về việc mình không hạnh phúc.

Hôn nhân không hạnh phúc thường là do duy trì một quan hệ buồn thảm hay xấu tệ quá lâu. Đó có thể là hệ quả của một sự bạo hành về thể lí hay tâm lí lâu ngày lặp đi lặp lại, hay những thói xấu của một người hay của cả hai người, sự không chung thủy, sa đọa, thường xuyên bất ổn tâm lí, v.v..

Cũng có thể lí do không hạnh phúc là bởi thường xuyên bị xi-trét (stress). Xi-trét tước mất nhiều năng lượng của đôi bạn hơn những gì đòi hỏi bình thường. Hai vợ chồng phải chịu đựng sự căng thẳng quá mức giới hạn. Để rồi họ cảm thấy buồn sâu khôn dò, tưởng chừng rơi vào trầm cảm. Họ không đủ sức lực để xây dựng hôn nhân tốt đẹp nữa.

Hôn nhân không hạnh phúc cũng có thể gây ra nhiều hệ lụy.

P. và L. kết hôn với nhau được ít là ba mươi lăm năm. Họ có hai con, T. và K., và được xem là một gia đình lí tưởng trong khu xóm. Họ có hầu như mọi thứ mà các cặp vợ chồng khác mơ ước. Rồi một ngày kia, L. khám phá ra gần đây P. đã bất trung với mình. Cô ta hỏi anh tại

Xem tiếp trang 11 →

lại ăn trưa. Sau đó, Amy tiếp tục cầm lái. Đến một giao lộ khi đèn đỏ bật lên, chẳng biết do bồi rồi hay lơ đãng không trông thấy, Amy vẫn tiếp tục chạy qua. Một chiếc xe tải đã đâm sầm vào xe chúng tôi. Jane chết ngay tức khắc.

Tôi chỉ bị xây xát nhẹ. Và điều khó khăn nhất mà tôi phải làm lúc ấy là gọi về nhà Jane để báo tin dữ. Mất một người bạn tôi đã thấy đau đớn lắm rồi, với bố mẹ Jane, chẳng biết họ sẽ khó khăn đến dường nào.

Khi hai ông bà đến bệnh viện, thấy ba chúng tôi nằm chung phòng họ đã ôm chúng tôi mà khóc, vừa đau đớn vừa mừng. Mừng vì Sarah và Amy còn sống. Sarah bị thương ở đầu còn Amy thì bị gãy chân. Họ lau nước mắt cho hai cô con gái và còn chọc Amy vài câu khi giúp cô bé tập mang cây nạng.

Họ chỉ nói đi nói lại với hai cô con gái và đặc biệt với Amy: “Các con còn sống là bà mẹ mừng rồi!”.

Tôi thật ngạc nhiên. Chẳng một lời trách móc hay buộc tội nào!

Sau này, có một lần tôi hỏi mẹ Jane tại sao họ không bao giờ đã động gì đến việc Amy lái xe vượt đèn đỏ, bà ngậm ngùi trả lời rằng:

- Jane đã đi rồi, bác nhớ nó vô cùng. Có nói gì cũng chẳng mang nó về lại được. Còn Amy có cả một quãng đời phía trước. Làm sao nó sống vui vẻ và hạnh phúc được khi nó cứ mang cảm giác tội lỗi là chính nó đã gây ra cái chết cho chị mình?

Bà nói đúng. Giờ đây, Amy đã tốt nghiệp đại học và đã lập gia đình. Amy làm giáo viên cho một trường khuyết tật và hiện đang là mẹ của hai cô con gái nhỏ, đứa con đầu lòng cũng mang tên Jane.

Tôi đã học được bài học từ gia đình Jane: việc đổ lỗi cho ai vì bất cứ chuyện gì là không quan trọng. Đôi khi, nó chẳng có tác dụng gì.

ST.

sao lại như vậy. P. trả lời vì đôi khi anh chợt cảm thấy thật cô đơn và tìm lời giải đáp trong vô vọng. Vì thế, để vượt qua nỗi cô đơn này, anh đi ra ngoài qua đêm “ăn bánh trả tiền” với một cô gái mai dâm.

«Chính Chúa đã dựng nên ông Adam, dựng nên cho ông một người trợ thủ và nâng đỡ là bà Evà, vợ ông. Và dòng dõi loài người đã sinh ra từ hai ông bà. Chính Chúa đã nói: “Con người ở một mình thì không tốt. Ta sẽ làm cho nó một người trợ thủ giống như nó” » (Tb 8, 6).

Đôi bạn phải nhớ rằng hai người đến với nhau là bởi ân sủng Chúa, họ không chỉ là phương thể phục vụ cho hạnh phúc của nhau, nhưng cả hai là chính hạnh phúc cốt yếu dành cho nhau. Thiều người này, người kia không thể đương đầu với nỗi cô đơn bất hạnh. Họ không coi nhau như đồ vật nhưng như hai chủ thể nhân vị:

« Giờ đây, Lạy Chúa, không phải vì lòng dục mà con lấy em con đây, nhưng vì lòng chân thành» (Tb 8, 7).

Câu hỏi chia sẻ hay thảo luận

1. Những lúc nào, hoàn cảnh nào bạn cảm thấy buồn khổ, cô đơn, hay chán chường ?
2. Bạn phản ứng, cư xử như thế nào với vợ hay chồng bạn khi bạn cảm thấy mệt mỏi, kiệt sức?
3. Bạn có cảm thấy vợ/chồng bạn áp đặt ý muốn của người ấy trên mình không? Khi ấy bạn ứng xử, đối phó như thế nào?

VP HDGMVN

LIFETIME WARRANTY & BEST PRICES

CÔNG TY MỘ BIA MONUMENTS/CEMETERY

Bia Mộ • Lăng Tẩm • Bia Bằng Đồng • Trên Đá Hoa Cương
 Nhận làm hình ảnh • Khắc tên trên các phần mộ

PHỤC VỤ TẤT CẢ CÁC NGHĨA TRANG Ở MỸ

SUSAN (tiếng Hoa) **713-539-4401** KIM CHUÂN (tiếng Việt)

ALL STAR MEMORIAL /ARTSTONES 209 BUSTLETON PIKE FEASTERVILLE, PA 19053 215-322-3250	ALL STAR MEMORIAL/ ARTSTONES 455 PARKWAY DR BROOMALL, PA 19008 609-947-4845	MONUMENTS BY T&T 2460 S DAIRY ASHFORD RD HOUSTON, TX 77007 281-531-0036
--	--	--